

Posudek na diplomovou práci Veroniky Jaňourové „Kriminalistické učení o oběti trestného činu (Kriminalistická viktimologie)“

Předložená diplomová práce má velmi dobrou úroveň. Předností práce je, že v ní jsou vcelku vyváženě zastoupeny jak právní, tak kriminologické a kriminalistické problémy.

Systematika práce je vcelku zdařilá. Jazyková stránka práce je kultivovaná, pouze zřídka se vyskytují přepisy či chyby (str. 9 – autor se správně jmenuje Brunon Hořst; str. 19 „oběti ... reagovali“). Výklad je obohacen zařazením několika praktických příkladů a příloh, chybou však je, že není náležitě označen jejich pramen.

Z drobnějších výtek lze uvést:

- str. 18 dole – dělení obětí do tří skupin není korektní, není zachováno stejnorodé dělicí kritérium; jde spíše o výběrovou typizaci, než o systematizaci;
- str. 19, 6. řádek shora – věta (zřejmě převzatá) je dosti nejasně a vágně formulována („nejčastěji“, „spíše“);
- str. 19, 9. ř. shora – nelze obecně tvrdit, že povinnost poskytnout pomoc je „zakotvena zákonem“ – bylo by třeba upřesnit, že je tomu tak pouze někdy (odkaz na paragrafy citované v pozn. pod čarou je pro čtenáře nepříliš přínosný);
- str. 12, 16. ř. sh. – tvrzení, že „nejtypičtější reakcí na trestný čin je pasivita a nečinnost“, je příliš paušální; pro některé druhy trestných činů neplatí;
- str. 43 – v partii 3.5.2.2 chybí zmínka o tom, že výhodou demonstračních loutek je nejen snížení sekundární viktimizace, nýbrž též zkvalitnění získaných informací.

Celkově lze konstatovat, že diplomová práce má velmi solidní úroveň a lze ji připustit k obhajobě. Při ní by se diplomantka měla vyjádřit k těmto otázkám:

1. Způsoby, jimiž lze stimulovat kooperaci oběti s orgány činnými v trestním řízení.
2. Specifika výslechu oběti sexuálních trestných činů.

Práci předběžně klasifikuji stupněm velmi dobře.

V Praze dne 24. září 2007.

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.